

HUBER

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2008. december 16.*

A C-524/06. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Németország) a Bírósághoz 2006. december 28-án érkezett, 2006. december 15-i határozatával terjesztett elő az előtte

Heinz Huber

és

a **Németországi Szövetségi Köztársaság**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans és K. Lenaerts tanácselnökök,
P. Kūris, G. Arestis, U. Löhmus, E. Levits (előadó) és L. Bay Larsen bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: M. Poiares Maduro,
hivatalvezető: Fülöp B. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. január 8-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- H. Huber képviselőjében A. Widmann Rechtsanwalt,

- a német kormány képviselőjében M. Lumma és C. Schulze-Bahr, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: K. Hailbronner egyetemi tanár,

- a belga kormány képviselőjében L. Van den Broeck, meghatalmazotti minőségben,

- a dán kormány képviselőjében B. Weis Fogh, meghatalmazotti minőségben,

- a görög kormány képviselőjében E.-M. Mamouna és K. Boskovits, meghatalmazotti minőségben,

- az olasz kormány képviselőjében I. M. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: W. Ferrante avvocato dello Stato,

- a holland kormány képviselőjében H. G. Sevenster, C. M. Wissels és C. ten Dam, meghatalmazotti minőségben,

- a finn kormány képviselőjében J. Heliskoski, meghatalmazotti minőségben,

- az Egyesült Királyság Kormánya képviselőjében E. O'Neill, meghatalmazotti minőségben, segítője: J. Stratford barrister,

- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében C. Docksey és C. Ladenburger, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2008. április 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 12. cikk első bekezdése és az EK 17. cikk és EK 18. cikk összefüggő rendelkezéseinek, az EK 43. cikk első bekezdésének, és a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 7. cikk e) pontjának értelmezésére vonatkozik.

- 2 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet Heinz Huber Németországban lakó osztrák állampolgár és a Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Szövetségi Migrációs és Menekültügyi Hivatal, a továbbiakban: a Bundesamt) által képviselt Németországi Szövetségi Köztársaság között folyamatban lévő azon jogvita keretében terjesztették elő, amelyben Heinz Huber a külföldiekre vonatkozó központi nyilvántartásban (Ausländerzentralregister, a továbbiakban: AZR) vele kapcsolatosan tárolt adatok törlését kéri.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

- 3 A 95/46 irányelv (8) preambulumbekzdése kimondja:

„Mivel a személyes adatok áramlása előtti akadályok elhárítása érdekében az egyének jogai és szabadságai védelmének szintje az ilyen adatok feldolgozása terén azonos kell legyen minden tagállamban; [...]”

4 Az irányelv (10) preambulumbekzdése hozzáfűzi:

„[...] [a személyes adatok feldolgozására vonatkozó nemzeti jogszabályok] közelítése nem vezethet az általuk nyújtott védelem szintjének csökkenéséhez, sőt, magas védelmi szintet kell biztosítson a Közösségen belül”.

5 Az említett irányelv 1. cikke, amely „Az irányelv célja” címet viseli, (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok ezen irányelvnek megfelelően védik a természetes személyek alapvető jogait és szabadságait, különösen a magánélet tiszteletben tartásához való jogukat a személyes adatok feldolgozása tekintetében.”

6 Az irányelv 2. cikke meghatározza többek között a következő fogalmakat:

„[...]”

- a) »személyes adat« az azonosított vagy azonosítható természetes személyre (»érintettre«) vonatkozó bármely információ; az azonosítható személy olyan személy, aki közvetlen vagy közvetett módon azonosítható, különösen egy

azonosító számra vagy a személy fizikai, fiziológiai, szellemi [helyesen: mentális], gazdasági, kulturális vagy társadalmi identitására vonatkozó egy vagy több tényezőre történő utalás révén;

- b) »személyes adatok feldolgozása« (»feldolgozás«) a személyes adatokon automatikus vagy nem automatikus módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, azaz gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, visszakeresés, betekintés [helyesen: lekérdezés], felhasználás, közlés továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel révén, összehangolás vagy összekapcsolás, zárolás, törlés, illetve megsemmisítés;

[...]”

- 7 A 95/46 irányelv hatályát annak 3. cikke a következőképpen határozza meg:

„(1) Ezen irányelvet kell alkalmazni a személyes adatok részben vagy egészben automatizált módon való feldolgozására, valamint azoknak a személyes adatoknak a nem automatizált módon való feldolgozására, amelyek valamely nyilvántartási rendszer részét képezik, vagy amelyeket egy nyilvántartási rendszer részévé kívánnak tenni.

(2) Az irányelv nem alkalmazandó [helyesen: nem alkalmazható] az alábbi személyes adat-feldolgozásokra:

- a közösségi jog hatályán kívül eső tevékenységek, mint például az Európai Unióról szóló szerződés V. és VI. címeiben megállapítottak, valamint a közbiztonsággal, a védelemmel, a nemzetbiztonsággal (beleértve az ország gazdasági jólétét is, ha a feldolgozási művelet nemzetbiztonsági ügyre vonatkozik [helyesen: nemzetbiztonsági üggyel kapcsolatos]), továbbá a büntetőjog területén az állami tevékenységekkel kapcsolatos feldolgozási műveletek,
- a természetes személy által kizárólag személyes célra, vagy háztartási tevékenysége keretében végzett adatfeldolgozás.”

8 Az említett irányelv 7. cikkének e) pontja szerint:

„A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok csak abban az esetben dolgozhatók fel, ha:

[...]

- e) az adatfeldolgozás közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy az adatkezelőre, illetve az adatokról tudomást szerző harmadik félre ruházott hivatali hatáskör gyakorlásához szükséges [helyesen: az adatfeldolgozás közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy annak a közhatalomnak a gyakorlásához szükséges, amelyet az adatkezelőre, illetve arra a harmadik félre ruháztak, akivel az adatokat közölték];

[...]”

- 9 A tagállami munkavállalók és családtagjaik Közösségen belüli mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről szóló, 1968. október 15-i 68/360/EGK tanácsi irányelv (HL L 257., 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet, 27. o.) 4. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok biztosítják a területükön való tartózkodás jogát azoknak az 1. cikkben említett személyeknek, akik fel tudják mutatni a (3) bekezdésben felsorolt okiratokat.

(2) A tartózkodási jog igazolására okiratot állítanak ki: »Tartózkodási engedély EGK tagállam állampolgára számára [...]

(3) A tartózkodási engedély EGK tagállam állampolgára számára történő kiadásához a tagállamok kizárólag a következő okiratok bemutatását kérhetik:

– a munkavállalótól:

a) azt az okiratot, amellyel a tagállam felségterületére lépett;

b) a munkáltató igazolását a foglalkoztatásról vagy a munkaviszony más módon történő igazolását;

– a munkavállaló családtagjaitól:

c) azt az okiratot, amellyel a tagállam felségterületére léptek;

d) a származás országának illetékes hatósága vagy annak az országnak az illetékes hatósága által kiállított okiratot, ahol ezt megelőzően tartózkodtak, a munkavállaló és a családtag között fennálló rokoni kapcsolatot igazolására;

e) a [munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i] 1612/68/EGK rendelet [HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.] 10. cikke (1) és (2) bekezdésének esetében a származás országának illetékes hatósága, vagy annak az országnak az illetékes hatósága által kiállított okiratot, ahol ezt megelőzően tartózkodtak, amely tanúsítja, hogy a munkavállaló eltartottjai, vagy vele közös háztartásban éltek az előbbi országokban.

[...]"

10 A 68/360 irányelv 10. cikke szerint:

„A tagállamok nem térnek el ezen irányelv rendelkezéseitől, kivéve, ha azt a közrend, a közbiztonság vagy a közegészségügy szempontjai indokolják.”

11 A letelepedés és a szolgáltatásnyújtás területén a tagállamok állampolgárainak Közösségen belüli mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről szóló, 1973. május 21-i 73/148/EGK tanácsi irányelv (HL L 172., 14. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 167. o.) 4. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Minden tagállam biztosítja a határozatlan idejű tartózkodás jogát más tagállamok azon állampolgárainak, akik az előbbi tagállam területén azzal a céllal kívánnak letelepedni, hogy ott önálló vállalkozói tevékenységet folytassanak, amennyiben az e tevékenységekre vonatkozó korlátozásokat a Szerződés alapján eltörölték.

A tartózkodási jog igazolására okiratot állítanak ki »Tartózkodási engedély az Európai Közösség tagállamának állampolgára számára« címmel. Ez az okirat a kibocsátás időpontjától számított legalább öt évig érvényes, és minden további nélkül megújítható.

[...]

12 A 73/148 irányelv 6. cikke kimondja:

„A tagállamok a tartózkodási engedély vagy a tartózkodás jogcímét igazoló okirat kérelmezőjétől kizárólag a következő okiratok bemutatását kérhetik:

- a) az a személyazonosító igazolvány vagy útlevél, amellyel a kérelmező az állam felségterületére lépett;

- b) annak bizonyítéka, hogy a kérelmező az 1. és 4. cikkben említett személyek valamely csoportjába tartozik.”

13 Ezen irányelv 8. cikke megismétli a 68/360 irányelv 10. cikkében foglalt eltérést.

14 Az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa 2004. április 29-én elfogadta az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004/38/EK irányelvet (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o., helyesbítés: HL 2004. L 229., 35. o.; a helyesbítés nem érinti a magyar változatot), amelynek átültetési határideje 2006. április 30-a volt. Ezen irányelv 5. cikke értelmében:

„(1) A nemzeti határellenőrzéskor alkalmazandó, úti okmányokra vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az uniós polgárok

érvényes személyazonosító igazolvánnyal vagy útlevéllel, és családtagjaik, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, érvényes útlevéllel beutazhassanak a területükre.

[...]

(5) A tagállam megkövetelheti az érintett személytől, hogy ésszerű és megkülönböztetésmentes határidőn belül jelentse be a területén való jelenlétét. E követelménynek való meg nem felelés esetén az érintett személy arányos és megkülönböztetésmentes szankcióval sújtható.”

- 15 Ezen irányelv 7. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szabályozza az uniós polgárok tartózkodási jogát három hónapot meghaladóan olyan tagállamban, amelynek nem állampolgárai:

„Valamennyi uniós polgárt megilleti a tartózkodás joga egy másik tagállam területén három hónapot meghaladó időtartamra, ha:

- a) munkavállalók vagy önálló vállalkozók a fogadó tagállamban; vagy

- b) elegendő forrásokkal rendelkeznek önmaguk és családtagjaik számára ahhoz, hogy ne jelentsenek indokolatlan terhet a fogadó tagállam szociális segítségnyújtási rendszerére tartózkodásuk időtartama alatt, és a fogadó tagállamban teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznek; vagy

c) – tanulmányok folytatásának fő céljából, ideértve a szakképzést is, beiratkoztak egy magán- vagy közoktatási intézménybe, amelyet a fogadó tagállam akkreditált vagy tart fenn jogszabályai vagy közigazgatási gyakorlata alapján, és

– teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznek a fogadó tagállamban, és nyilatkozattal vagy választásuk szerint más azzal egyenértékű eszközzel bizonyítják a megfelelő nemzeti hatóságnál, hogy elegendő forrással rendelkeznek önmaguk és családtagjaik számára ahhoz, hogy a tartózkodásuk időtartama alatt ne jelentsenek terhet a fogadó tagállam szociális segítségnyújtási rendszerére; vagy

[...]"

16 Az említett irányelv 8. cikke szerint:

„(1) Az 5. cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül, a három hónapnál hosszabb tartózkodási idő tekintetében a fogadó tagállam megkövetelheti az uniós polgártól a megfelelő hatóságoknál történő bejelentkezést.

(2) A bejelentkezés határideje nem lehet rövidebb a megérkezés időpontjától számított három hónapnál. A bejelentkezésről szóló igazolást azonnal ki kell állítani, feltüntetve

a bejelentkező személy nevét és címét, valamint a bejelentkezés időpontját. A bejelentkezési kötelezettségnek meg nem felelő érintett személy arányos és megkülönböztetésmentes szankcióval sújtható.

(3) A bejelentkezésről szóló igazolás kiállításához a tagállamok csak a következőket követelhetik meg:

- a 7. cikk (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá tartozó uniós polgároktól érvényes személyazonosító igazolvány vagy útlevél bemutatása, az alkalmazásra vonatkozó munkáltató szándékról való igazolás vagy a munkaviszony igazolása, vagy annak bizonyítéka, hogy önálló vállalkozók;

- a 7. cikk (1) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozó uniós polgároktól érvényes személyazonosító igazolvány vagy útlevél bemutatása, valamint annak bizonyítéka, hogy megfelelnek az említett rendelkezésben meghatározott feltételeknek;

- a 7. cikk (1) bekezdése c) pontjának hatálya alá tartozó uniós polgároktól érvényes személyazonosító igazolvány vagy útlevél bemutatása, egy akkreditált intézménybe való beiratkozás és a teljes körű egészségbiztosítás igazolása, valamint a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett nyilatkozat vagy azzal egyenértékű eszköz.
[...]"

17 Ugyanezen irányelv „Általános elvek” című 27. cikke előírja:

„(1) E fejezet rendelkezéseire is figyelemmel, a tagállamok korlátozhatják az uniós polgárok és családtagjaik szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát, állampolgárságra tekintet nélkül, közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokból. Ezek az okok nem szolgálhatnak gazdasági célokat [helyesen: Ezen okokra gazdasági célok érdekében nem lehet hivatkozni].

(2) A közrendi vagy közbiztonsági okokból hozott intézkedéseknek meg kell felelniük az arányosság elvének, és kizárólag az érintett egyén személyes magatartásán alapulhatnak. Korábbi büntetőítéletek önmagukban nem képezhetik ezen intézkedések meghozatalának az alapját.

Az érintett egyén személyes magatartása valódi, közvetlen és kellően súlyos veszélyt kell hogy jelentsen a társadalom valamely alapvető érdekére. Az adott ügyhöz közvetlenül nem kapcsolódó, vagy az általános megelőzési megfontolásokon alapuló indokolások nem elfogadhatóak.

(3) Az arról való meggyőződés érdekében, hogy az érintett személy veszélyt jelent-e a közrendre vagy a közbiztonságra, a fogadó tagállam, amennyiben lényegesnek tartja, a bejelentkezési igazolás kiállításakor, vagy bejelentkezési rendszer hiányában az érintett személynek a területére való érkezése napjától, vagy területén való jelenlétének az 5. cikk (5) bekezdése szerinti bejelentésétől számított legfeljebb három hónapon belül, vagy a tartózkodási kártya kiállításakor megkeresheti a származási tagállamot, vagy szükség esetén más tagállamot, hogy szolgáltatson információt az érintett személy esetleges büntetőjogi múltjáról. Ezek a megkeresések nem válhatnak rendszeressé. [...]

[...]”

- 18 Végül a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. július 11-i 862/2007/EK európai parlament és tanácsi rendelet (HL L 199., 23. o.) meghatározza azt a keretet, amelyben a tagállamok közlik az Európai Közösségek Bizottságával a területükön történő migrációra vonatkozó statisztikákat.

A nemzeti szabályozás

- 19 A 2005. június 21-i törvénnyel (BGBl. 1994. I., 1818. o.) módosított, a külföldiekre vonatkozó központi nyilvántartásról szóló 1994. szeptember 2-i törvény (Gesetz über das Ausländerzentralregister) (BGBl. 1994. I., 2265. o.; a továbbiakban: AZRG) 1. §-ának (1) bekezdése szerint a szövetségi belügyminisztérium irányítása alá tartozó Bundesamt biztosítja az AZR kezelését, amely többek között a nemcsak ideiglenesen Németország területén tartózkodó külföldiekre vonatkozó egyes személyes adatokat gyűjtő központi nyilvántartás. Ez azokra a külföldiekre vonatkozik, akik több mint három hónapig tartózkodnak német területen, amint az az AZGR és e törvény végrehajtási rendelete vonatkozásában kiadott 1996. június 4-i általános belső végrehajtási szabályokból (Allgemeine Verwaltungsvorschrift des Bundesministeriums des Innern zum Gesetz über das AZR und zur AZRG-Durchführungsverordnung) következik. Ezek az információk két külön kezelt adatállományba vannak csoportosítva. Az egyik a Németországban élő vagy korábban ott élt külföldiekre vonatkozó személyes adatokat tartalmazza, a másik azokra vonatkozókat, akik vízumkérelmet nyújtottak be.

20 AZRG 3. §-a értelmében az első adatállomány többek között a következő adatokat tartalmazza:

- az adatokat továbbító szerv megnevezése;

- a Bundesamt által adott hivatkozási szám;

- a bejelentkezés oka;

- családi név, születési név, utónevek, születési idő és hely, nem, állampolgárság;

- előző nevek, egyéb nevek, családi állapot, a személyazonosságot igazoló okmányra vonatkozó adatok, az utolsó lakóhely a származási országban, a házastárs vagy élettárs vallására és állampolgárságára vonatkozóan önként közölt információk;

- a [Németország] területére való belépések és az onnan való kilépések időpontja, a tartózkodási jog szerinti jogállás, a szövetségi munkaügyi hivatal határozata a foglalkoztatáshoz való hozzájárulásról, más állam általi menekültként való elismerés, a halál időpontja;

- többek között a menedékjog iránti kérelemre, illetve korábban benyújtott tartózkodás engedélyezése iránti kérelemre vonatkozó határozatok, valamint többek között az esetleges kitoloncolási eljárásra, elfogatóparancsra, a kábítószerrel vagy bevándorlással kapcsolatos jogszabályok megsértésének gyanújára, terrorista tevékenységben való részvételre, ilyen tevékenység miatti elítélésre vonatkozó információk, és

- a körözés.

21 Mint az AZR kezelésével megbízott hatóság, a Bundesamt felelős a nyilvántartott adatok helyességéért.

22 Az AZRG 1. §-ának (2) bekezdése szerint a külföldiekre vonatkozó személyes adatok felvételével és azok továbbításával a Bundesamt segíti az idegenrendészeti és menekültügyi jogszabályok alkalmazásával megbízott hatóságokat és más közjogi szerveket.

23 E törvény 10. §-ának (1) bekezdése szerint bármely hatóságtól érkező, az AZR-ből való lekérdezés iránti vagy az ott tárolt személyes adatok továbbítása iránti minden kérelemnek meg kell felelnie bizonyos feltételeknek, amelyek teljesülését a Bundesamt esetenként egyedileg vizsgálja. Különösen azt kell vizsgálnia, hogy a hatóság által kért adatok szükségesek-e ez utóbbi feladatainak teljesítéséhez, és arra a konkrét használatra, amelyre ezeket az adatokat szánják. A Bundesamt jogosult a kérelmet elutasítani, ha az nem felel meg az előírt feltételeknek.

- 24 Az említett törvény 14–21. §-a és 25–27. §-a meghatározza azokat a személyes adatokat, amelyek továbbíthatók, tekintettel az ezt kérelmező szerve.
- 25 Ennek megfelelően az AZRG 14. §-ának (1) bekezdése szerint valamennyi német hatósággal közölhetők a személyazonosságra, a lakóhelyre és a halál időpontjára vonatkozó adatok, valamint az eljáró hatóságra vonatkozó információk és az adatközlés megtagadásáról szóló határozat.
- 26 E törvény 12. §-a különböző anyagi jogi és formai követelményeket ír elő az ügynevezett csoportos kérelmek, azaz az olyan kérelmek vonatkozásában, amelyek egy vagy több közös jellemzővel rendelkező személyek csoportjára vonatkoznak. Ez a lehetőség csak korlátozott számú közjogi szervet illet meg. Ezenkívül a személyes adatok ilyen kérelemre történő bármely továbbítását be kell jelenteni a személyes adatok védelmét felügyelő szövetségi és tartományi adatvédelmi biztosnak.
- 27 Az említett törvény 22. §-a az erre irányuló felhatalmazással rendelkező közjogi szervek részére megengedi továbbá, hogy egy automatizált eljárás igénybevételével közvetlenül kérdezzenek le adatokat az AZR-ből. Ez a lehetőség mindazonáltal csak szigorúan meghatározott esetekben áll fenn, az érintett személy érdekei és a közérdek Bundesamt általi mérlegelését követően. Egyébiránt ilyen lekérdezés az ügynevezett csoportos kérelmek vonatkozásában nem lehetséges. Az AZRG 22. §-a alapján felhatalmazott közjogi szervezetek e törvény alapján arra is jogosultak, hogy e törvény 7. §-a értelmében közvetlenül vigyenek be adatokat és információkat az AZR-be.
- 28 Végül, az AZRG 25–27. §-a meghatározza azokat a magánjogi szervezeteket, amelyek megkaphatnak az AZR-ben tárolt bizonyos adatokat.

29 A kérdést előterjesztő bíróság hozzáfűzte, hogy minden németországi lakos, függetlenül attól, hogy német állampolgár-e vagy sem, köteles bejegyeztetni magát a lakóhelye szerinti helyi önkormányzat által vezetett nyilvántartásba (Einwohnermel-deregister). A Bizottság e tekintetben rámutatott, hogy ez a fajta nyilvántartás az AZR-ben tárolt adatoknak csak egy részét tartalmazza, azok az adatok, amelyek különösen a tartózkodási jog szerinti jogállásra vonatkoznak, ott nem jelennek meg. Jelenleg körülbelül 7700 helyi nyilvántartás létezik.

A jogvita alapját képező tényállás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

30 Heinz Huber osztrák állampolgár, aki 1996-ban önálló biztosítási ügynöki tevékenységének gyakorlása végett Németországban telepedett le.

31 A következő adatok szerepelnek vele kapcsolatban az AZR-ben:

- név, utónév, születési idő és hely, állampolgárság, családi állapot, nem;

- Németország területére való belépései és onnan való kilépései, tartózkodási jogállása;

- az egymást követő útlevelekre vonatkozó bejegyzések;

- az előző lakóhelyekre vonatkozó nyilatkozatok;

- a Bundesamt által adott hivatkozási szám, az adatközlő hatóságok megjelölése, valamint az általuk adott hivatkozási számok.

32 Heinz Huber, mivel úgy vélte, hogy az AZR-ben rá vonatkozóan tárolt adatok kezelése hátrányos megkülönböztetést jelent vele szemben, különösen amiatt, mert a német állampolgárok esetében nincs ilyen nyilvántartás, 2000. július 22-én ezen adatok törlését kérte. Az AZR tartalmáért akkor felelős közigazgatási hatóság 2000. szeptember 29-én elutasította a kérelmet.

33 Mivel az e határozat ellen benyújtott panasz szintén elutasításra került, Heinz Huber keresetet nyújtott be a Verwaltungsgericht Kölnhöz (kölni közigazgatási bíróság), amely 2002. december 19-i ítéletével helyt adott a kérelmének. Ennek során a Verwaltungsgericht Köln úgy vélte, hogy egy nem német állampolgárságú uniós polgárra vonatkozó adatoknak e nyilvántartásban való általános kezelése az EK 49. cikk és EK 50. cikk korlátozását valósítja meg, amely nem igazolható a külföldiek tartózkodási jogával kapcsolatos ügyek gyors feldolgozására irányuló célkitűzéssel. E bíróság álláspontja szerint továbbá a kérdéses adatok tárolása és feldolgozása sérti az EK 12. és EK 18. cikket, valamint a 95/46/EK irányelv 6. cikke (1) bekezdésének b) pontját és 7. cikkének e) pontját.

34 A Németországi Szövetségi Köztársaság, amelynek képviselőjében a Bundesamt járt el, ezen ítélet ellen fellebbezést nyújtott be az Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalenhez (Észak-Rajna–Vesztfália tartomány legfelsőbb közigazgatási bírósága), amely bíróság úgy vélte, hogy olyan jogkérdések merültek fel előtte, amelyek a közösségi jog Bíróság általi értelmezését teszik szükségessé.

- 35 A kérdést előterjesztő bíróság először is kiemeli, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a fogadó tagállam területén jogszerűen tartózkodó uniós állampolgár hivatkozhat az EK 12. cikkre minden olyan helyzetben, amely a közösségi jog minden, a közösségi jog tárgyi hatálya alá tartozó helyzetben alkalmazási körébe tartozik. E tekintetben hivatkozik a C-85/96. sz. Martínez Sala-ügyben 1998. május 12-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-2691. o.] 63. pontjára, a C-184/99. sz. Grzelczyk-ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítélet (EBHT 2001., I-6193. o.) 32. pontjára és a C-209/03. sz. Bidar-ügyben 2005. március 15-én hozott ítéletének (EBHT 2005., I-2119. o.) 31. pontjára. Ezért Heinz Huber, mivel a részére az EK 18. cikk (1) bekezdése által biztosított, a szabad mozgáshoz fűződő jogát gyakorolta, hivatkozhat a megkülönböztetés EK 12. cikkben megfogalmazott tilalmára.
- 36 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a Heinz Huberre vonatkozó személyes adatoknak az AZR-ben való általános feldolgozása két szempontból különbözik a német állampolgárookra vonatkozó adatok feldolgozásától: egyrészt, az alapeljárás felpertesére vonatkozó adatokat nemcsak a lakóhelye szerinti önkormányzat nyilvántartásában tárolják, hanem az AZR-ben is, másrészt ez utóbbi további adatokat is tartalmaz.
- 37 A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak a tekintetben, hogy ez a feldolgozásbeli különbség igazolható-e a külföldiek Németország területén való tartózkodása ellenőrzésének szükségességével. Azt is tudni kívánja, hogy az azon nem német állampolgárságú uniós polgárookra vonatkozó személyes adatok általános feldolgozása, akik Németország területén tartózkodnak vagy tartózkodtak, arányos-e a közbiztonság védelmére irányuló célkitűzéssel, mivel az AZR az említett polgárok összességét érinti, nemcsak azokat, akiket kitoloncoltak Németország területéről, vagy akiknek az ország területén való tartózkodását megtiltották.
- 38 Másodszor, a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint az alapügy körülményei között Heinz Huber az EK 43. cikk hatálya alá tartozik. Mivel a letelepedés szabadsága nem csupán az önálló vállalkozói tevékenység megkezdésére vonatkozik, hanem a tevékenység gyakorlását övező feltételekre is, felteszi a kérdést, hogy a Heinz Huberre

vonatkozó adatoknak az AZR-ben történő általános feldolgozása befolyásolhatja-e ezeket a feltételeket oly mértékben, ami e szabadság gyakorlásának korlátozását jelenti.

39 Harmadszor, a kérdést előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy a 95/46/EK irányelv 7. cikkének e) pontjából következő szükségesség feltétele értékelési szempont lehet-e az adatok általános feldolgozásának az AZR keretében kialakított rendszere esetében. Nem hárítja el ugyanis annak feltételezését, hogy ez az irányelv nem érinti a nemzeti jogalkotó azon hatáskörét, hogy saját maga határozza meg ezt a szükségességi feltételt. Ha azonban nem ez a helyzet, felmerül a kérdés, hogyan értendő ez a kötelezettség, különösen abban a vonatkozásban, hogy a közigazgatás egyszerűsítésére irányuló célkitűzés alkalmas-e egy olyan adatfeldolgozás igazolására, mint amelyet az AZRG bevezetett.

40 Ilyen körülmények között az Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal végett az alábbi kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„(1) A külföldi uniós polgárok személyes adatainak a külföldiekre vonatkozó központi nyilvántartásban történő általános feldolgozása összeegyeztethető-e [...] a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogukat (az EK 12. cikk első bekezdésének és az EK 17. cikk és az EK 18. cikk (1) bekezdésének összefüggő rendelkezései) gyakorló uniós polgárok állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetésének tilalmával[?]

2) [Ez a feldolgozás összeegyeztethető-e] valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás tilalmával (az EK 43. cikk első bekezdése)[?]

- 3) [Ez a feldolgozás összeegyeztethető-e] a 95/46/EK irányelv 7. cikkének e) pontjában megfogalmazott szükségesség követelményével?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes megjegyzések

41 A kérdést előterjesztő bíróság azzal kapcsolatban intéz kérdéseket a Bírósághoz, hogy a személyes adatoknak olyan nyilvántartásban történő feldolgozása, mint az AZR, összeegyeztethető-e a közösségi joggal.

42 E tekintetben megjegyzendő, hogy az AZRG 1. cikkének (2) bekezdése szerint a külföldiekre vonatkozó egyes személyes adatoknak az AZR-ben történő tárolásával és azok továbbításával az e nyilvántartás tartalmáért felelős Bundesamt segíti az idegenrendészeti és menekültügyi jogszabályok alkalmazásával megbízott hatóságokat és más közjogi szerveket. Különösen, a német kormány írásbeli észrevételeiben kifejtette, hogy az AZR-t statisztikai célokra használják, valamint a biztonsági szolgálatok, a rendőrség és az igazságügyi hatóságok feladatainak ellátása során a büntetendő és a közbiztonságra veszélyes cselekmények üldözése és felderítése keretében.

- 43 Mindenekelőtt megállapítandó, hogy az olyan adatok, mint amelyeket az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szerint az AZR tartalmaz Heinz Huberrel kapcsolatban, személyes adatoknak minősülnek a 95/46 irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében, mivel „azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó információkról” van szó. Az azokat tartalmazó nyilvántartás kezelésével megbízott szervezet általi gyűjtésük, tárolásuk, továbbításuk ezért az ugyanezen irányelv 2. cikkének b) pontja szerinti „személyes adatok feldolgozásának” tekintendő.
- 44 A 95/46 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése azonban kifejezetten kizárja az irányelv hatálya alól többek között a közbiztonsággal, a védelemmel, a nemzetbiztonsággal, továbbá a büntetőjog területén az állami tevékenységekkel kapcsolatos feldolgozási műveleteket.
- 45 Következésképpen, míg a személyes adatoknak a tartózkodási jogra vonatkozó jogszabályok alkalmazása érdekében, valamint statisztikai célból történő feldolgozása a 95/46 irányelv hatálya alá tartozik, nem ez a helyzet ezen adatoknak a bűnözés elleni küzdelem céljából történő feldolgozása esetén.
- 46 Következésképpen a személyes adatoknak az AZR-hez hasonló nyilvántartásban történő feldolgozása közösségi joggal való összeegyeztethetőségét egyrészt azon rendeltetésére tekintettel kell vizsgálni, hogy a tartózkodási jogra vonatkozó jogszabályok alkalmazásával megbízott hatóságokat segítse, azon szerepére tekintettel, hogy a 95/46 irányelv rendelkezéseinek megfelelően statisztikai célokat szolgáljon, és különösen az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdéssel kapcsolatban, az irányelv 7. cikkének e) pontjában megfogalmazott szükségesség követelményére tekintettel, amelyet a szerződés követelményeinek, köztük EK 12. cikk első bekezdése értelmében az állampolgárság alapján történő bármely megkülönböztetés tilalmának fényében kell értelmezni, másrészt pedig a bűnözés elleni küzdelemben betöltött szerepére tekintettel kell vizsgálni, figyelemmel az elsődleges közösségi jog rendelkezéseire.

A személyes adatoknak a tartózkodási jogra vonatkozó jogszabályok alkalmazása érdekében és statisztikai célból történő feldolgozásáról

A szükségesség fogalma

- 47 A 95/46/EK irányelv 1. cikke előírja a tagállamoknak, hogy a személyes adatok feldolgozása tekintetében biztosítsák az egyének szabadságainak és alapvető jogainak a védelmét, különösen magánéletük tiszteletben tartását.
- 48 A 95/46 irányelv „A személyes adatok feldolgozásának jogszerűségére vonatkozó általános szabályok [helyesen: A személyes adatok feldolgozása jogszerűségének általános feltételei]” című II. fejezete rendelkezéseinek megfelelően, ezen irányelv 13. cikke által engedett eltérésekre figyelemmel, a személyes adatok bármilyen feldolgozása egyrészt meg kell hogy feleljen az említett irányelv 6. cikkében az adatok minőségére vonatkozóan megfogalmazott elveknek, és másrészt az adatfeldolgozás megengedhetőségére vonatkozó, ugyanezen irányelv 7. cikkében felsorolt valamely elvnek (e tekintetben lásd a C-465/00., C-138/01. és C-139/01. sz., Österreichischer Rundfunk és társai egyesített ügyekben 2003. május 20-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-4989. o.] 65. pontját).
- 49 Az említett 7. cikk e) pontja értelmében a személyes adatok feldolgozása különösen akkor megengedett, ha „az adatfeldolgozás közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy az adatkezelőre, illetve az adatokról tudomást szerző harmadik félre ruházott hivatali hatáskör gyakorlásához szükséges [helyesen: az adatfeldolgozás közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy annak a közhatalomnak a gyakorlásához szükséges, amelyet az adatkezelőre, illetve arra a harmadik félre ruháztak, akivel az adatokat közölték]”.
- 50 Ilyen körülmények között emlékeztetni kell rá, hogy a 95/46 irányelv célja, amint az többek között annak (8) preambulumbekkezdéséből következik, hogy minden tagállamban azonossá tegye az egyének jogai és szabadságai védelmének szintjét az ilyen adatok feldolgozása terén. A (10) preambulumbekkezdése ehhez hozzáteszi,

hogy az erre vonatkozó jogszabályok közelítése nem vezethet az általuk nyújtott védelem szintjének csökkenéséhez, sőt, magas védelmi szintet kell hogy biztosítson a Közösségen belül.

51 Ennek megfelelően, amint a Bíróság kimondta, az említett nemzeti jogszabályok harmonizációja nem korlátozódik minimális mértékű harmonizációra, hanem annak lényegében teljes harmonizációt kell eredményeznie (lásd a C-101/01. sz. Lindqvist-ügyben 2003. november 6-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-12971. o.] 96. pontját).

52 Ezért, tekintettel arra a célkitűzésre, hogy valamennyi tagállamban azonos védelmi szintet kell biztosítani, a 95/46/EK irányelv 7. cikkének e) pontja szerinti szükségesség fogalma, amelynek célja, hogy pontosan meghatározza azon esetek egyikét, amikor a személyes adatok feldolgozása megengedett, nem lehet eltérő tartalmú az egyes tagállamokban. Ennek következtében önálló közösségi jogi fogalomról van szó, amelyet oly módon kell értelmezni, hogy az maradéktalanul megfeleljen ezen irányelv célkitűzésének, amint az annak 1. cikke (1) bekezdéséből következik.

A személyes adatoknak a tartózkodási jogra vonatkozó jogszabályok alkalmazása céljából és statisztikai célból történő, az AZR keretében való feldolgozáshoz hasonló feldolgozásának szükségességéről

53 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból következik, hogy az AZR a nem német állampolgárságú uniós polgárokra vonatkozó bizonyos személyes adatokat tartalmazó központi nyilvántartás, amelybe különböző közjogi és magánjogi szervezetek tekinthetnek be.

- 54 Az AZR-hez hasonló nyilvántartásnak a tartózkodási joggal kapcsolatos jogszabályok alkalmazása céljából történő használatát illetően emlékeztetni kell rá, hogy a közösségi jog jelenlegi állása szerint az uniós polgároknak egy olyan másik tagállam területén történő tartózkodáshoz való joga, amelynek nem állampolgárai, nem feltétlen, hanem a Szerződésben, valamint a végrehajtására hozott rendelkezésekben előírt korlátozások és feltételek betartásához köthető (e tekintetben lásd a C-33/07. sz. Jipa-ügyben 2008. július 10-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-5157. o.] 21. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 55 Ennek megfelelően a 68/360 irányelv 4. cikkének és ez utóbbi 1. cikkének, valamint a 73/148 irányelv 6. cikkének és ez utóbbi 1. cikkének összefüggő rendelkezései valamely tagállam állampolgárának azon jogát, hogy három hónapnál hosszabb ideig tartózkodjon egy másik tagállam területén, ezen irányelvekben foglalt valamely csoportba tartozás feltételéhez kötik, e jog megállapítását pedig bizonyos formásokhoz, amelyek a tartózkodási engedély, valamint különböző dokumentumok és információk kérelmező általi bemutatásával vagy közlésével kapcsolatosak.
- 56 Továbbá, a 68/360 irányelv 10. és a 73/148 irányelv 8. cikke értelmében a tagállamok eltérhetnek az említett irányelvek rendelkezéseitől, ha azt a közrend, a közbiztonság vagy a közegészségügy szempontjai indokolják, és korlátozhatják egy másik tagállam állampolgárának saját területükre való belépését és ott-tartózkodását.
- 57 A két említett irányelv helyébe a 2004/38 irányelv lépett, amelynek átültetési határideje 2006. április 30-án járt le, és amely ennek megfelelően a jelen tényállás idején nem volt hatályban, de 7. cikkében lényegében változatlanul átveszi a másik tagállam állampolgárainak tartózkodási jogával kapcsolatban a [két előző irányelv] által előírt feltételeket, valamint, 27. cikkének (1) bekezdésében az arra vonatkozó korlátozásokat. 8. cikkének (1) bekezdésében továbbá úgy rendelkezik, hogy a fogadó tagállam minden

uniós polgártól, aki három hónapnál hosszabb ideig kíván tartózkodni a területén, megkövetelheti az illetékes hatóságoknál történő bejelentkezést. E tekintetben a fogadó tagállam az említett 8. cikk (3) bekezdése értelmében megkövetelheti olyan különböző dokumentumok és információk szolgáltatását, amelyek lehetővé teszik e hatóságok számára annak megállapítását, hogy a tartózkodási jog megadásának feltételei teljesültek.

- 58 Ezért úgy tekintendő, hogy egy tagállam számára szükséges, hogy rendelkezzen a releváns információkkal és dokumentumokkal annak érdekében, hogy a hatályos közösségi jog által létrehozott szabályozás keretében megállapíthassa valamely másik tagállam állampolgárának a területén való tartózkodási jogát, valamint az e jog korlátozását igazoló okok hiányát. Következésképpen főszabály szerint jogszerű az AZR-hez hasonló nyilvántartás használata a tartózkodási jogra vonatkozó jogszabályok alkalmazásával megbízott hatóságok segítése céljából, és az jellegére tekintettel összeegyeztethető az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetésnek az EK 12. cikk első bekezdésében megfogalmazott tilalmával.
- 59 Megjegyzendő azonban, hogy egy ilyen nyilvántartás csak azokat az információkat tartalmazhatja, amelyek e cél elérése érdekében szükségesek. E tekintetben a közösségi jog jelenlegi állása szerint a 2004/38 irányelv 8. cikkének (3) bekezdésében és 27. cikkének (1) bekezdésében említett dokumentumokban szereplő személyes adatok feldolgozását a 95/46/EK irányelv 7. cikkének e) pontja értelmében szükségesnek kell tekinteni a tartózkodási jogra vonatkozó jogszabályok alkalmazásához.
- 60 Ki kell emelni továbbá, hogy amennyiben a tartózkodási jogra vonatkozó jogszabályok alkalmazása érdekében szükséges adatok gyűjtése azok tárolása nélkül nem bizonyulna hatékonynak, mivel a tartózkodási jog kedvezményezettje személyes helyzetének megváltozása kihathat e joggal kapcsolatos jogállására, az AZR-hez hasonló nyilvántartásért felelős hatóság feladata annak biztosítása, hogy szükség esetén megtörténjen a tárolt adatok frissítése oly módon, hogy azok egyrészt megfeleljenek az érintett személy tényleges helyzetének, másrészt, hogy a felesleges adatokat töröljék az említett nyilvántartásból.

- 61 Az ilyen nyilvántartásnak a tartózkodási jogra vonatkozó jogszabályok alkalmazása céljából történő felhasználásának gyakorlati szabályait illetően kizárólag az e területen hatáskörrel rendelkező hatóságok részére biztosított hozzáférés tekinthető szükségesnek a 95/46/EK irányelv 7. cikkének e) pontja értelmében.
- 62 Végül azzal kapcsolatban, hogy a tartózkodási jogra vonatkozó jogszabályok alkalmazásával megbízott hatóságok igényeire tekintettel szükséges-e az AZR-hez hasonló központi nyilvántartás fenntartása, úgy kell tekinteni, hogy még akkor is, ha a decentralizált nyilvántartások, mint például a helyi népesség-nyilvántartók a hatóságok feladatainak teljesítése szempontjából releváns összes adatot tartalmazzák, a 95/46/EK irányelv 7. cikkének e) pontja értelmében szükséges lehet ezen adatok központilag történő összegyűjtése, ha az hozzájárul e szabályozás hatékonyabb alkalmazásához azon uniós polgárok tartózkodási jogával kapcsolatban, akik olyan tagállam területén kívánnak tartózkodni, amelynek nem állampolgárai.
- 63 Az AZR-hez hasonló nyilvántartás statisztikai szerepével kapcsolatban emlékeztetni kell arra, azzal, hogy a közösségi jog a Szerződés célkitűzéseinek megfelelően megteremtette a személyek szabad mozgását, és minden, a hatálya alá tartozó személy részére biztosította a tagállamok területére történő belépés jogát, nem szüntette meg egyidejűleg a tagállamok azon jogát, hogy olyan intézkedéseket fogadjanak el, amelyek lehetővé teszik a nemzeti hatóságoknak az ország területét érintő lakossági mozgások pontos megismerését (lásd a 118/75. sz., Watson és Belmann ügyben 1976. július 7-én hozott ítélet [EBHT 1976., 1185. o.] 17. pontját).
- 64 Hasonlóképpen, a tagállamok területén történő migrációra vonatkozó statisztikák közlését előíró 862/2007 rendelet előfeltételezi az e statisztikák elkészítését lehetővé tévő információk tagállamok általi gyűjtését.

- 65 E hatáskör gyakorlása azonban nem teszi szükségessé a 95/46/EK irányelv 7. cikkének e) pontja értelmében névhez kötődő adatok gyűjtését és tárolását, amint ez az AZR-hez hasonló nyilvántartás keretében történik. Amint ugyanis a főtanácsnok indítványa 23. pontjában kifejtette, ez a célkitűzés mindössze anonim információk feldolgozását teszi szükségessé.
- 66 A fenti megfontolásokból következően a nem az érintett tagállam állampolgárságával rendelkező uniós polgárok személyes adatai feldolgozásának az AZRG által bevezetett hasonló rendszere, amelynek célja a tartózkodási jogra vonatkozó szabályozás alkalmazásával megbízott nemzeti hatóságok segítése, csak akkor felel meg a 95/46/EK irányelv 7. cikkének e) pontjában megfogalmazott, az állampolgárság alapján történő bármely hátrányos megkülönböztetés tilalmára tekintettel értelmezett szükségesség követelményének, ha
- kizárólag azokat az adatokat tartalmazza, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az említett hatóságok e jogszabályokat alkalmazzák, és
 - központi jellege lehetővé teszi az e tagállam állampolgárságával nem rendelkező uniós polgárok tartózkodási jogára vonatkozó e jogszabályok hatékonyabb alkalmazását.
- 67 A kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy ezeket a körülményeket az alapügyben megvizsgálja.
- 68 Semmiképpen sem tekinthető azonban a 95/46/EK irányelv 7. cikkének e) pontja értelmében szükségesnek a névhez kötődő személyes adatoknak az AZR-hez hasonló nyilvántartásban statisztikai célból történő feldolgozása.

Külföldi uniós polgárok személyes adatainak a bűnözés elleni küzdelem céljából történő feldolgozásáról

- 69 Előzetesen emlékeztetni kell rá, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós polgárság jogállásának az a rendeltetése, hogy a tagállamok állampolgárainak alapvető jogállásául szolgáljon, lehetővé téve az azonos helyzetben lévők számára, hogy állampolgárságuktól függetlenül és az e tekintetben kifejezetten előírt kivételek sérelme nélkül ugyanabban a jogi bánásmódban részesüljenek (lásd e vonatkozásban a fent hivatkozott Grzelczyk-ítélet 30. és 31. pontját, a C-148/02. sz. Garcia Avello-ügyben 2003. október 2-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-11613. o.] 22. és 23. pontját, valamint a fent hivatkozott Bidar-ítélet 31. pontját).
- 70 E tekintetben a fogadó tagállam területén jogszerűen tartózkodó uniós polgár hivatkozhat az EK 12. cikkre minden olyan helyzetben, amely a közösségi jog *ratione materiae* alkalmazási körébe tartozik (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Martínez Sala-ítélet 63. pontját; Grzelczyk-ítélet 32. pontját; valamint Bidar-ítélet 32. pontját).
- 71 Az ilyen helyzetek közé tartoznak különösen a Szerződés által biztosított alapvető szabadságok gyakorlására vonatkozó és az EK 18. cikkben biztosított, a tagállamok területén történő szabad mozgás és tartózkodás jogának gyakorlásához kapcsolódó helyzetek (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Bidar-ítélet 33. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 72 Az AZRG 1. §-a és az AZRG és e törvény végrehajtási rendelete vonatkozásában a szövetségi belügyminisztérium által kiadott 1996. június 4-i általános belső végrehajtási szabályok összefüggő rendelkezéseiből az következik, hogy a személyes adatok feldolgozásának és tárolásának AZR által létrehozott rendszere mindazon uniós polgárokat érinti, akik nem a Németországi Szövetségi Köztársaság állampolgárai, de három hónapnál hosszabb ideig tartózkodnak annak területén, függetlenül attól, hogy milyen okból érkeztek oda.
- 73 Ilyen körülmények között, mivel Heinz Huber az EK 18. cikke által biztosított, a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz fűződő jogát gyakorolta e területen, az alapügy körülményei között, az EK 12. cikk első bekezdésére figyelemmel, azt kell megvizsgálni, hogy a személyes adatok tárolásának és feldolgozásának az alapügyben szereplőhöz hasonló rendszere összeegyeztethető-e az állampolgárság alapján történő bármely hátrányos megkülönböztetés tilalmával, amennyiben ezen adatok tárolása és feldolgozása a bűnözés elleni küzdelem céljából történik.
- 74 Ilyen körülmények között megjegyzendő, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat nem tartalmaz olyan pontos információkat, amelyek alapján megállapítható, hogy az alapügyben fennálló helyzet az EK 43. cikk hatálya alá tartozik-e. Azonban, bár a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint ez a helyzet, a hátrányos megkülönböztetés tilalmát nem lehet különbözőképpen alkalmazni aszerint, hogy ezen a rendelkezésen, vagy az EK 12. cikk első bekezdésének és az EK 18. cikk (1) bekezdésének összefüggő rendelkezésein alapul-e.
- 75 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a hátrányos megkülönböztetés tilalma, függetlenül attól, hogy az EK 12. cikken vagy EK 43. cikken alapul-e, megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérően, és az eltérő helyzeteket ne kezeljék ugyanúgy. Az ilyen eltérő bánásmód csak akkor igazolható, ha objektív, az érintett személyek állampolgárságától független, a nemzeti szabályozás által jogosan megvalósítani kívánt célkitűzéssel arányos megfontolásokon nyugszik (lásd e tekintetben a C-164/07. sz. Wood-ügyben 2008. június 5-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-4143. o.] 13. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 76 A jelen ügyben szereplő körülmények között tehát a nem az érintett tagállam állampolgárságával rendelkező, e tagállam területén tartózkodó uniós polgárok helyzetét és az említett tagállam állampolgárainak helyzetét kell összehasonlítani a bűnözés elleni küzdelem célja tekintetében. A német kormány ugyanis mindössze a közrend védelme szempontjából hivatkozott erre a szempontra.
- 77 Egy ilyen célkitűzés jogos ugyan, azonban nem lehet rá hivatkozni csak azon uniós polgárok személyes adatai rendszeres feldolgozásának igazolása érdekében, akik nem az érintett tagállam állampolgárai.
- 78 Amint ugyanis a főtanácsnok indítványa 21. pontjában kiemelte, a bűnözés elleni küzdelem szükségszerűen a bűncselekményeknek és szabálysértéseknek az elkövetők állampolgárságától függetlenül történő üldözését jelenti.
- 79 Ezért egy tagállam szempontjából állampolgárainak helyzete a bűnözés elleni küzdelem tekintetében nem különbözhet a területén tartózkodó azon uniós polgárok helyzetétől, akik nem e tagállam állampolgárai.
- 80 Következésképpen az ezen állampolgárok és ezen uniós polgárok esetében alkalmazott eltérő bánásmód, amely abban áll, hogy kizárólag a nem az érintett tagállam állampolgárságával rendelkező uniós polgárok személyes adatait dolgozzák fel rendszeresen a bűnözés elleni küzdelem céljából az EK 12. cikk első bekezdése által tiltott hátrányos megkülönböztetést jelent.

- 81 Következésképpen az EK 12. cikk első bekezdése úgy értelmezendő, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállam a bűnözés elleni küzdelem céljából a személyes adatok feldolgozásának olyan rendszerét vezeti be, amely csak azon uniós polgárokra vonatkozik, akik nem e tagállam állampolgárai.

A költségekről

- 82 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A nem az érintett tagállam állampolgárságával rendelkező uniós polgárok személyes adatai feldolgozásának a 2005. június 21-i törvénnyel módosított, a külföldiekre vonatkozó központi nyilvántartásról szóló 1994. szeptember 2-i törvény (Gesetz über das Ausländerzentralregister) által bevezetett hasonló rendszere, amelynek célja a tartózkodási jogra vonatkozó jogszabályok alkalmazásával megbízott nemzeti hatóságok segítése, csak akkor felel meg a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről**

és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikkének e) pontjában előírt, az állampolgárság alapján történő bármely hátrányos megkülönböztetés tiltására tekintettel értelmezett szükségesség követelményének, ha

- kizárólag azokat az adatokat tartalmazza, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az említett hatóságok e szabályozást alkalmazzák, és
- központi jellege lehetővé teszi az e tagállam állampolgárságával nem rendelkező uniós polgárok tartózkodási jogára vonatkozó e szabályozás hatékonyabb alkalmazását.

A kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy ezeket a körülményeket az alapügyben megvizsgálja.

Semmiképpen sem tekinthető a 95/46/EK irányelv 7. cikkének e) pontja értelmében szükségesnek névhez kötődő személyes adatoknak a külföldiek központi nyilvántartásához hasonló nyilvántartásban statisztikai célból történő feldolgozása.

- 2) Az EK 12. cikk első bekezdése úgy értelmezendő, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállam a bűnözés elleni küzdelem céljából a személyes adatok feldolgozásának olyan rendszerét vezeti be, amely csak azon uniós polgárokra vonatkozik, akik nem e tagállam állampolgárai.

Aláírások